

Functie

Hans Kuné

Niets is onbelangrijker dan een functie. Dat weet iedereen. Vraag ernaar in de kantine en er ontstaat geheid een lacherige sfeer. 'Nou, ik zal wel projectleider zijn, of zo iets. Ha ha.' 'Nee joh, hah hah, je moet projectmanager zijn, dat verdient beter.' Het kon dus niet uitblijven dat bij de VSNU (Vereniging van Samenwerkende Universiteiten) op een dag juist de consensus ontstond dat er niets belangrijker is dan de functieomschrijving.

Och arme. De VSNU. Ooit ben ik eens lid geweest van een VSNU-commissie. Die boog zich iedere maand over de vraag welke informatie er over de universiteiten aan de buitenwereld verschaft moest worden. De buitenwereld wilde bijvoorbeeld weten welke opleidingen beter zijn dan andere opleidingen.

Nee, zei de commissie dan na drie uur intensief vergaderen. Dat is veel te gevoelig, dat kunnen we niet vertellen. Precies de sfeer, kortom, waarin de Mastodont van de functiewaardering gedijt. Het is een omgeving waarin men niet werkt, maar functioneert.

Even mochten wij nog de hoop koesteren dat het mee zou vallen. Zijn die functiebenamingen tenslotte niet meer dan een lijst, een tabel in PeopleSoft? Zou het zo zijn, dat de VSNU ons gewoon een nieuw lijstje met namen toegestuurd had, met het verzoek aan de systeembeheerder

(of applicatiebeheerder, of programmeur, of projectleider, of programmamanager, of systeemprogrammeur of databasebeheerder) de ene lijst door de andere te vervangen?

Geruchten deden de ronde dat men de UFO (Universitair Functie Ordenen) bij de ondernemende universiteit (die van Twente, dus) inderdaad maar als een soort bestandsconversie had opgevat. Dat was natuurlijk niet zomaar gegaan, want de VSNU-functionarissen hadden uiteraard niet het benul gehad, dat voor zo iets een n op 1-relatie nodig is tussen de oude en de nieuwe namen, maar alla. Daar komt je als ICT-technicus, datamanager of Human Resource Beheerder wel uit.

Maar helaas. Al snel verkondigde de VSNU dat wij het functieordenen dan niet serieus genoeg zouden opvatten. En dus werd op haar instigatie eerst het hogere management geschoold, vervolgens de laag daaronder, toen de lagen daaronder en zo stortte de wijsheid van de VSNU zich als een emanatie van de Heilige Geest over onze gehele organisatie uit. Het gevolg is dat je nu nergens aan de universiteit nog kunt komen, zonder dat je mensen met dikke boeken ziet rondlopen, waarin staat welke nieuwe functies er allemaal zijn en hoe die aan werkende personen gekoppeld moeten worden. Geen mens komt nog ergens anders aan toe.

Alle gewone werknemers zijn in de

stress geschoten, omdat ze bang zijn dat hun cheffes ze in de achterkamertjes van de macht alsnog een oor zullen aannaaien. En alle cheffes zitten in de zenuwen, omdat ze ook wel weten dat het hele circus alleen maar tot een kolossale hoeveelheid contraproductieve, bureaucratische rompslomp en frustraties leidt, en verder tot niets. Het zal erop uitdraaien dat de brave borsten van DPO, die in de heilsboodschap van de VSNU geloofd hebben, uiteindelijk de schuld zullen krijgen.

Brave borsten van DPO, neem daarom snel een slok Icy Tea, zou ik zeggen. U kunt nog met een paar verstandige mensen die n op 1 projectie tot stand brengen. Zit niet meer dan een weekendje werk in. Vervolgens bestijgt u drie trappen in het Bestuursgebouw. U zit dan op de zolder van de BIV. Daar zit iemand, die in een half uurtje de hele UFO-operatie voor u tot stand brengt.

Dan, en alleen dan heeft u gedaan wat u moet doen. Dan heeft u niet gefunctioneerd, maar dit akelige klusje gewoon even geklaard. Welk klusje? Die Mastodont, die klaarblijkelijk niet beseft dat hij al uitgestorven is teruggestuurd naar de permafrost waar die thuis hoort. Dan kijken wij in PeopleSoft de volgende dag wat onze nieuwe functie is en gaan ons in de kantine vervolgens te barsten zitten lachen.

Proost.

